

עין משפט
גר מצוה

יד א מ"י ס"ב מהל'
 שוטה הלכה ה:
 בן ב מ"י פ"ח מהל'
 תרומות הלכה ו
 טו"ש"ע אה"ע סוחר קפו
 סע"ף ט:

תורה אור השלם

1. וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת
אִישׁ וְכִי נִטְמָאת וְהָיָה
אִישׁ כָּךְ אֶת שִׁבְכָתוֹ
מִבְלַעְרֵי אִישׁוֹ:

במדבר ה ב

תוספות שאנץ

מורה הוא איש איש ומי דברה מורה
הוא מצי למדרישין שפיר דלא לדרבה
מורה ואיך לבריא דאיש איש
משמע שפיר כל רבויי רבני יומא
דהכא דדריש האי איש איש דמי
משום לבריא ואיש איש מי יקבל
לדרבה מורה הוא שרצי יוסא מצי
למדרישין איש איש משמטין וכן
לרבות שזמא אלא משום דכמי איש
איש דשמטין מון ואיש איש דמעלה
בזמן בחד עניינא מהדר למדרישין
בחד עניינא וסוגיא דרש דרש
(דף ג.) לרץ לפרוש הכי דמרינן

מזויר להזיר לעשות מינוי מזויר מזויר וידוע מזויר מזויר
ותקש מזויר למזויר דמזויר מזויר דר מזויר וקא זיק מ"ס צב
מזויר מזויר מזויר מזויר נמי לנדור וקא למזויר מזויר
כח דר לנדור דמזויר מזויר להזיר דמזויר מזויר מזויר
ה"כ דמזויר מזויר ד"מ ופי' מזויר ד"מ קרא דמזויר
ש"כ דמזויר מזויר ד"מ וקא ימזויר מזויר מזויר מזויר
מזויר וידוע דמזויר דמזויר נא נפאק א"ר מרזויר דמזויר וקא
מזויר מזויר מזויר מזויר מזויר מזויר מזויר מזויר מזויר

[illegible][illegible]

דדיה שומרת יסם נמי צאל דדיה און וואקסן עס די וואלד
למינען כשמואל וואס א מוסק דאסלייז די האו אחי מלחיהו אליהו
הנא על יצמחו (דף נח.) מוקל לה נמי הא דתנן (א) ואמן שלא שטימי
וכו' מי הכא ומוקסא מירי האו טעמא אלא לרר האמר די קנה לה
אמר ד' אגא דאמר אה' אריי נאמן. נראה דהכי פירושו לא מיפסד

רש"י ואף מה שפירש לשמואל רב דלגאטריך רבי יונתן למעוטי שומר קרב מהיכא מימי דנציען אשמו טפי לענין השאקה המענין קיור אי קרב אשמו ידועלמי ארופה לא שומה וישקנה גזירה הכחזב ואלו הביא אשמו אפי' מקתא אשמו ר' יודן בעי עמיה דמימר ממנ וקוהא אפי' מחא אישך אפי' מקתא אישך קינא לה ועודה ארופה וכנסה ונתקמה ונתקמה אומה פה קיטור קינא לה וזה תורה ארופה וכנסה ונתקמה ועודה שומרת ר' וכנסה ונתקמה וידע כי אומה כנחונתה ואלא ואלו לה ולא חספייס לניסבס עתה נפלה פלח אינו מיני משקה אומה

ומת ונפלה לפני ה' יצם וכנסה ונסתרה משקה אותה על קינוריו: (ס) ושמרת יצם לית להו נמי אימתא דבעלה דהא בעלייהו לאו גבייה

ארוסה פרק רביעי סוטה

שמואל. לקח בתמהון (ב): **הא' סתם איש.** בתמלה האמור בסוף הפרשה זאת מורה הקנאות (וגו'): **לפקד אדם לאיש.** ברייתא היא בשילוי פקדון והסם מפרש למאי הלכתא: **הני קראי.** דממעטי ארוסה: **מכלעדי אישך.** משמע שבעלה נתן בה את שכלהו קודם

למסירה זו: משכחם לה. דלא תעריך למעוטי ארובס מקרא אסרינא ולא ממעטא^ט מהסח: כגון שכל עליה ארובס צביס אצביס. צבוס צביס צביס. תמיה. לאחר שמת אסיו: שומרים יבס קרים לה. דקאמרם דלג משחיה הא אשמו מעליהם. הייב צביאם וטוס: דאס אסר רב. צבימות קיס לכל דמנו^י האס על יבמוס צב שגוב קס

לבעל אמר רמי בר
גון שבא עליה ארום
וגבי שומרת יכם כגון
חמיה הא שומרת
שתו מעלייתא היא
לכשמואל דאמר ילא
האמורים כפרשה אי
כרבי יאשיה ושמואל
דלך רב אנא דאמרי
מדאיצטירק קרא
שתו מעלייתא היא
ושמואל

נישואין הללו חבל למדי אחריתם לאו נישואין יניהו ומה אמרו צברשה
 פטור מליצה ע"י יום ויקום שם עס אחיו יעירש את נכסו אחיו ואין אחיו
 חולקין עמו: לימא רב. דאמר קנה לכל כרבי יאשיה דאמר שומרת יבם
 שותה ואקוימנה בזה עליה: אלא דאמר ר' אביוו כרבי יונתן ר'. וכל
 שכן כרבי יאשיה. והא דליצטריך לרבי יאשיה לרבינו מאיש איש לאו
 דוקא אלא אסמכתא בעלמא ועיקר קרא לאשח חש ושוטה:
 ושמאל

קרבן וכן אם יאמר הריני או אלה כמו שיאמר הריני נזיר הלך לנדר
לדחות כוונתו אשכחן דכתיבי בקרא כמו אל נצלות אהיה שדי כל הני
שם איש איש כי יקלל אלוהי (ויקרא כד) והיינו לזמנא"י החם ברש
ר. בפ' ד' מחוסרי כפרה (כריתות דף יא.) דאמר ליה ר"א ב"ע לרבי
למי קרא ב"ה חופסה והפדה אל נפדהה למה לי ש"מ תאמר שפחה
גנייה דקרא הואיל וימין לידה ה"ה ודרשין ליה נמי למחזיר קבלת
גנייה ודרשין מיניה אבידה משום כפל הלשון הלכך כל הני דפרק אלו
ההיקים תקים מות יומא האב תשיב חבל מחבול פסחה מחון חמן
למחמרני הניחא למ"ד לא אשכח ד"ת היינו ר"ע דלא אשכחניה דקאמר
למחמרני הניחא למ"ד לא אשכח ד"ת היינו ר"ע דלא אשכחניה דקאמר

[illegible][illegible]

ת יבם אסכתהם בעלתה הוא מימה הי נלדו אשמו היא אי ללו מעייר
דכמי והביא האים את אשמו (אלה) הי"ג גבי קיניו כמי וקינא
אשמו ולא יקנא לה המורה אמרה וקינא את אשמו וקינא את
אשמו וקינא את אשמו אפילו מקנא אשמו דכמותה חתם אשך
והמורה משקה אותה קניו קינא לה עדרה שומרת הי ויבסא
ידע זה חלל בכחובה ואל ללו חלל שלא בכחובה (וקינא לה
חלל שלא בכחובה) לז קינא לה בעלה ומת ופלה לפי היבס וקינא
שלא נהלה לו חלל מחמת אחיו הראשון אבל אם קינא לה היבס ויבסא
אחיו חלל לא ידע א"ל איתא רבנן דבעי למפסח מארסו

שמע

מסורת הש"ס

(א) [לָקַחְתָּ כ.ו.א.] (ב) יְבוֹמֹת נָח.
(ג) (מִי שֶׁקִּדְּמָהּ) (ד) יְבוֹמֹת
(ה) נָח. (ו) בְּמַדְבָּר (ז) וְ
(ח) (מִתְשַׁטֵּט). רִשְׁלִי.
(ט) (יְבוֹמֹת נָח) (י) (בְּרִי
כֹה) (יא) בִּי רִשְׁלִי ר' יוֹנָתָן
נָח מִלֵּי. (יב) (וּפְתַחֶיךָ אֶת
הַבְּלִיָּה). (יג) (וְיִשְׁׁר אֶרֶצוֹ
מוֹס' בְּמַחְמוֹת אֶת) ר' דָּוִד מֵאֵל
הַאֵלֶּל (יד) וְיִשְׁׁר הַיַּעַר
מוֹס' יְבוֹמֹת נָח. ר' דָּוִד מִן
הַשְּׂוֹאִיִּן. (טו) (וְיִשְׁׁר אֶת
לֵב בְּרָא' וְיִזְכְּרֵנִי שְׁמִי
וְהַטְּעִינִי אוֹתָם קִינָה לֵב עֲבָדָה
וְחַס וְנֶפֶשׁ לֵב יִסְרֹחַ וְנֶפֶשׁ
וְנֶפֶשׁ לִמְשָׁכִים אוֹתָם עַל
קִינָיו. (טז) שִׁיר לְדָף כ.ו.א.

מוסף רש"י

קנה לכל. ביצאת שוב
ומיד (יבמות נח): באחד
מן הביצות גרועות הלנו
קנה לה לכל דבר ואוכלת
בתרומה מיד אם כהן הוא,
אסיו הלך למדינת הים ולא
בא עליה ביאה גמורה (שם
ד. 11)

תום' שאנץ (המסד)

[illegible]

ס"ה לקוי בחמתו לבב
והאמר בו קנה לכל הדבא
על יבמתו בין בשונג קנה
במדר הדתו בנות קנה
לכל דאס הוא כנות מאכילה
בתרומה ויורשה ומטמא
זלה ומשקה ומוסרה בנט
על כה חליצה ליה. שמואל
דאמר לא קנה אלא
לזכרים האמורים כפשה
על שפשת יבמה לקום
פ"י שטא אחיו ולפוטרה
בנט דהא דקי להיבם
ביבאה כל דרו יבמה
כבא עיה נקא דלא כחב
יבמה יקח לה אלא אשה
כתב יבמה יבא עליה

ולקחה לו לאשה אשמתי
דביאתו עליה הן הן
ליקוחין ואישות שלו הלכך
למידי דאחמר בפרשה
רבינו ומה אמור בפרשה
פסור חליצה על ידי
יבום ויקום על שם אחיו
שירש נכסי אביו ואין

(א) נראה דל"ל משא"כ
בדורסו דאפי' למיד וכו'
דביא שאלו קדושין בשוין
עומס היינו היכל דנחמין
לקות בביא ו' אלל בשמות
יבס אפי' הי בילל וכו'.
(ב) חז"ל משא"כ בשאר
משוין.

(ג) לכאורה נראה ד"ל ולא אחיה לא כ"ר יונתן ולא כ"ר יאשיה וכו' וחסד הסתמקה הסירוד ע"פ.